

додѣ най-сѣтнѣ Султанъ-тъ умрѣ раненъ на Косово поле въ Сърбіи (1381 г.).

Слѣдъ смърть-тъ Муратовъ на Османскый прѣ-
столъ възлѣзе сынъ му *Баязишъ*, кой-то ся рѣши да
довърши бащини-ты си завоеванія въ Тракіи, Ма-
кедоніи, Българіи и Сърбіи. Той най-първо напад-
на съ голѣмъ силъ на царствуещій градъ Търново,
дѣто ся би съ Ивана Шишмана цѣлы девять мѣ-
сяцы; па най-сѣтнѣ Българскый царь, като видѣ,
че не ще може вече да ся противи повече на голѣ-
мъ-тъ силъ Баязитовъ, побѣгна нощемъ изъ Тър-
ново заедно съ двореки-ты си хора и съ съкровища-
та си въ Сръдецъ (Софіи). Тукъ на близу, въ Мо-
настырь *Урвичъ*, кой-то бѣ обграденъ съ твърды
высоки стѣны и обикаленъ съ водъ, скры съкрови-
ща-та си и остави нѣколко отъ войскары-ты си да
пазятъ, а самъ съ други-ты отиде, та ся би съ
Турцы-ты още седмъ години.

Въ 1389 г. Баязитъ отиде въ Сърбіи, та ся би
съ княза Лазаря, а оттамъ прѣмина въ Влашко про-
тивъ *Мирча*, Българскый войводъ, кой-то такожде
излѣзе съ своѣ-тъ войскъ на срѣщъ Султана; нъ
въ боя при Калугеренъ (близу при Гюргево) Турско-
то орѣжіе нанесе съвършеннъ побѣдъ на Мирча, а
сѣтнѣ и на Влашкый войводъ *Димитри*. Въ това
страшно сраженіе быдохъ съсѣчени и двама-та Бъл-
гарскы князове *Марко Кралевичъ* и *Константинъ*
Драговичъ.

Слѣдъ тѣхъ побѣдъ Баязитъ ся върна въ Бъл-
гаріи, та нападна пакъ възъ Шишмана при Само-